

[Jensen-Aale.]

der har kendt ham længst. Jeg vil gerne skrive under paa og sætte en meget tyk Streg under, at vi har en flink, behagelig og dygtig Landbrugsminister, og jeg vil bede Vorherre forskaane os for at faa ham ombyttet med det ærede Medlem. Den Bedømmelse, jeg her giver af Landbrugsministeren, har været kendt i vide Krese, før Landbrugsministeren fik Sæde i Rigsdagen. Men foreløbig er vi altsaa enige om det, og saa benytter vi denne Enighed i størst mulig Udstrækning, og jeg vil haabe og tro, at hvis det ærede Medlem er den nogenlunde samfundsinteresserede Borger, som jeg vil anse ham for at være, gaar han med til den foreslaaede Ekspropriationsbestemmelse. Det ærede Medlem maa jo nemlig indrømme, at der ikke er Tale om at ødelægge hverken jævnt store eller mellemstore Landbrug, og der er slet ikke Tale om at ødelægge selv de allerstørste Landbrug. Der er kun Tale om, at man ved visse Lejligheder, naar man ikke kan faa Jord frem til en rimelig Pris, skal have Ret til at ekspropriere, fordi Almenvellet kræver det.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger til den ærede Biordfører for de Konservative (Korsgaard). Det ærede Medlem udtalte Haabet om, at der vilde blive endnu et Medlem, der gik til Folketingsmand Steens Gruppe. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om en enkelt Mand kan danne en Gruppe, for saa kunde der blive mange Grupper her i Tinget. Men naturligvis, hvis der var en til, som sluttede sig til det ærede Medlem af Folketinget, kunde der jo blive en Gruppe. Men jeg synes ikke, det er noget, der vedkommer Sagen her, om en eller anden vil kunne komme i Tanker om at slutte sig til et Medlem, som i et enkelt Tilfælde har stemt imod sin egen Gruppe i det andet høje Ting. Det er ikke det, der i Virkeligheden har noget at betyde. Vi kan gennemføre Forslaget alligevel, om det skulde ske, men jeg tror ikke, det ærede Medlem faar den Glæde, at det sker.

Det ærede Medlem hævdede, at jeg havde gjort mig skyldig i en Forvrængning af det ærede Medlems Udtalelser her i Tinget forleden Dag. Jeg synes, det ærede Medlem understregede, saa godt han kunde, i sin Tale, at de store Landbrugere havde Fordel fremfor de smaa, og det har de i Tiden, det er meget rigtigt. Jeg takker det ærede Medlem for Udtalelsen. Men det ærede Medlem sagde saa, at det var ikke rigtigt, naar jeg havde sagt, at de, der havde det bedst i Landbruget, var dem, der kunde avle Raastofferne til den dyriske Produk-

tion. Maa jeg i den Anledning med den højtærede Formands Tilladelse citere et lille Stykke af, hvad det ærede Medlem udtalte forleden. Det ærede Medlem siger over for den radikale Ordfører og over for mig:

„men jeg vil dog gøre de to ærede Ordførere opmærksom paa, at efter min Mening er det Landbrug i Dag Samfundets bedste Tjener, som har sin Produktion ved egne Raastoffer, ved Raastoffer, frembragt paa egen Jord, og jeg vil spørge de to ærede Medlemmer, hvordan det vilde stille sig, hvis Danmark var stykket ud i Husmandsbrug. Tror de to ærede Medlemmer, at Indehaverne af disse Husmandsbrug, saa vil kunne leve af at dyrke Jorden, af at forædle de Produkter, de avler paa deres Jord, og udføre de Produkter, de kan fremstille ved deres egen Avl?“

Det er jo netop derfor, vi vil have Brugene gjort noget større, og jeg synes, at naar det ærede Medlem er saa enig med os, som han er i det, han her gør sig til Talsmand for, skulde han være meget ivrig for at hjælpe os til at faa det gennemført.

Industrilandbruget, siger det ærede Medlem, kan ikke fortsætte i Øjeblikket, og derom vil det ærede Medlem gerne optage en Diskussion med mig ved en anden Lejlighed. Jeg skal gerne melde mig til Tjeneste; om det skal være det ene eller det andet Sted, er mig ligemeget, naar vi kan diskutere under frie Former.

Endelig spurgte det ærede Medlem, om det, vi her arbejder for, skulde betyde, at den dyriske Produktion blev indskrænket. Ja, men det ærede Medlem maa dog være klar over, at naar man faar mere Jord, kan man ogsaa avle flere Raastoffer til den dyriske Produktion. Jeg vil antage, at det ærede Medlem er saa meget praktisk Landbruger, at han ved, det holder Stik.

Jeg vil ikke forlænge Diskussionen, fordi jeg ikke synes, det egentlig tjener noget Formaal. Vi skal jo have Lovforslaget i Udvalg, hører jeg; det vil blive krævet, og det vil vi fra vor Side naturligvis ikke modsætte os. Men naar man paa Forhaand har meldt sig som absolut Modstander af, at der kan foretages Ekspropriation, uden at tage Forbehold, selv om Priserne er nok saa høje, kan jeg sige, at saa bliver der ingen Enighed mellem Regeringspartierne og de ærede Oppositionspartier om denne Sag.

Johs. Clausen: Der er jo talt mangt og meget, ogsaa om adskilligt, som ikke just ligger paa Linie med det foreliggende Lov-